

19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιήλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων». Βονιφατίου μάρτυρος (†290). Ἀρεως (†308), Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μαρτύρων.

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέσρην, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει

καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς' καὶ τῶν Πατέρων Προσόμοια

γ' εἰς δ'.

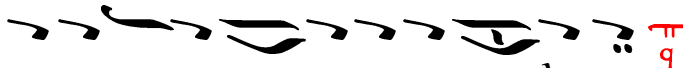
ᾠχος 4 Παφ

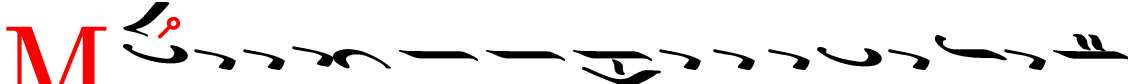
Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ει σα
κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου ου
Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου ου
προ σχεις τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε
ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

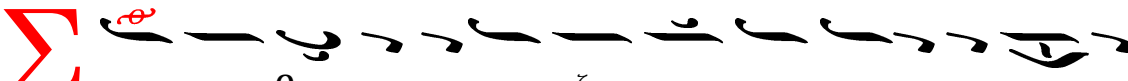
Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Mη εκκλη νης την καρ δι ανμους λογουςπο νη ρι

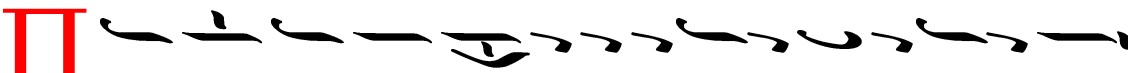
ας του προ φα σι ξεσθαιπρο φα α σεις εν α μαρ τι

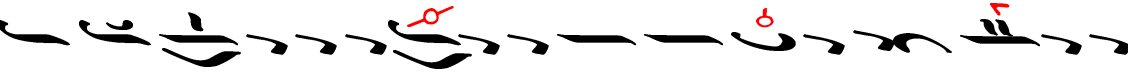
ι αις

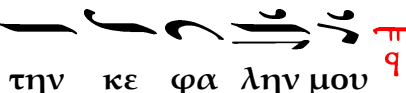
Συν αν θρωποιςερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

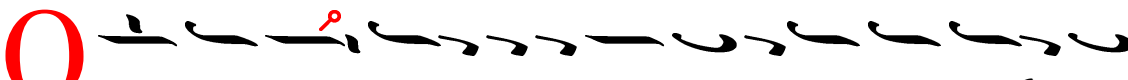
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

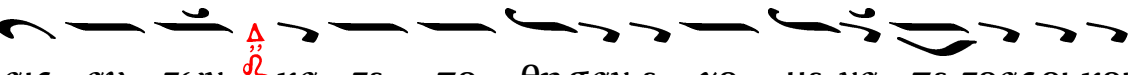
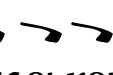
των

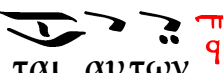
Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε αμαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυτων

Aκου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χοςγης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυτωνπα ρατον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι

μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην

μου ^π₉

Φ υ λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στησαν το

μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν ^π₉

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^π₉

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

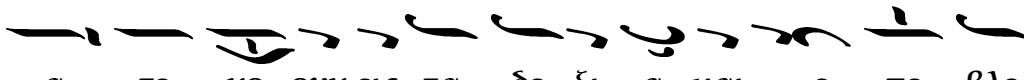
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^π₉

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^π₉

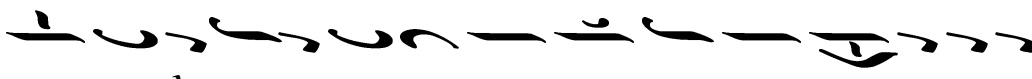
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

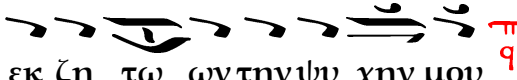
Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ_δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι

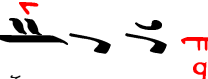
K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστινο

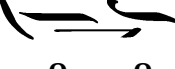
εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

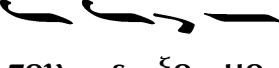
Π ρο σχεις προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

P υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

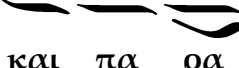
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο μο

λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι ι ι σου

T^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ χας προ σδε

ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε και πα ρα

σχου η μι ιν α φε ε σιν α α μαρ τι ι ι ων ο τι
μο ο νος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α α α
στα α α α σιν

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων και πε ρι λα
βε τε ε ε ε α α α αυ την και δο τε δο ξαν εν
αυ τη τω α να σταν τι ι εκ νε ε ε κρων ο τι αυ
τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μω ων
ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας εκ των α
νο μι ω ω ων η η η η μων

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
ει σα

κουσον της φω νη η η ης μου

Δ ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω
μεν Χρι ι στον δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων
Α να α α α στα α α α σιν ο τι αυ τος ε

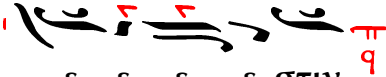
^{Δι}
 στι ι ι ι ν ο ο Θε ο ο ος η η η μων ^{Πα} ο εκ
 της πλα νη ης του ε ε εχ θρου τον κο ο ο σμον
 λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος

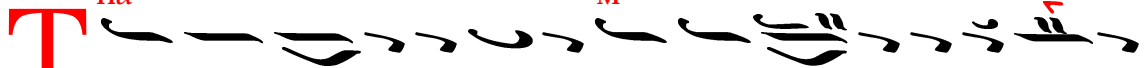
Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γεννηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
 εις την φω

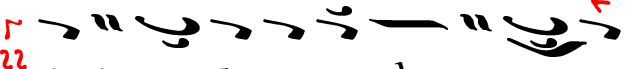
νην της δε η σε ω ω ω ως μου
^{Πα} **Ε** υ φρανθη τε ου ρα α νοι σαλ πι σα τε τα θε
 με λι α τη ης γης βο η η η σαα τε τα α
 ο ο ο ρη ε ευ φρο συ υ υ νην ι δου γαρ
^Μ ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ
^{Πα} ρω ω προ ο ση η η λωω ω ω σε και ζω η
 η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρωω σε ε
^{Πα} τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρωω ω
 ω πος

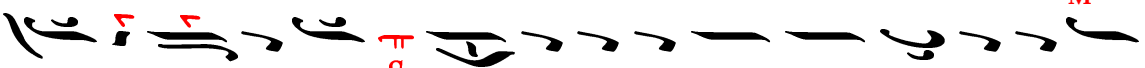
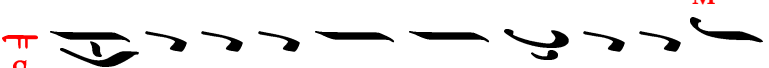
Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε
 τις υ πο
 στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος

ε ε ε ε στιν 9

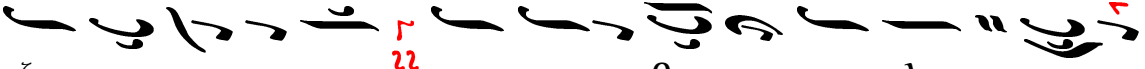
T ^{Πα} ^M
ον σαρκι εκουσι ως σταυρωθεν τα αδιηη

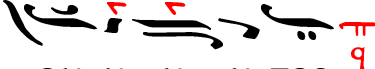
 ^{Πα} 9
μας παθοντα και τα αφεεντα 22 και ανα

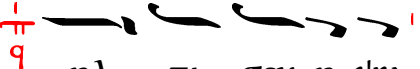
  22
σταντα εκ νεεκρων υ υμνησω ωμεν λεεεε

  9 ^M
γο ο ο οντες στηριξον ορθοδοξια την εκ

  9 ^{Πα}
κλησι ια αν σου Χρι ι στε και ειρη νευσον την

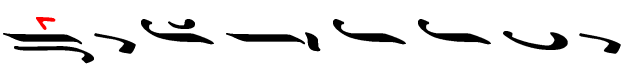
  22
ζωην η ημων ως αγαθος και φιλαααν

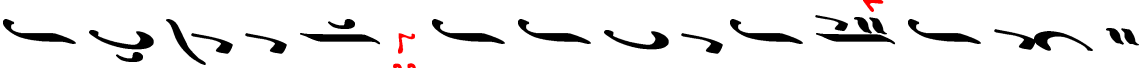
  9
ρω ω ω ω προς

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου 9
ηλπισεν η ψυ

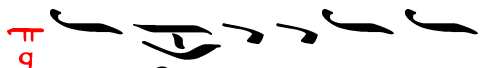
  9
χη μου επι τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

T ^{Νη Πα} ^M
ω ζω ο δοχω σου τα φωπαρεστω ωτες οι οι

 ^{Πα} 9
α α να α α ξι ι ι ι οι δοξολογιαν

  22
προσφερο ο μεν τη αφα τω σου ε ευσπλαα

  9
γχνι ι α Χρι στε ο Θε ο ο ο ος η η η ημων

  9
ο τι Σταυρον κατεδεεεξω και θανατον α να

μαρ τη η τε ι να τω κο σμω δω ρη ση την Α να α
σταα σιν ²² ως φι λα α α αν θρωω ω ω πος ⁹

Στιχηρά Προσόμοια τῶν Πατέρων.

Ὁ ἐν Ἑδὲμ Παράσεισος. Ἦχος ¹πλ Νη ς

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^Δ₂ ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ι ον ^ν₂

Τ α των Πα τε ρων ση με ρον πι στοι τε λην τες μνη

μο συ να ^ε₂ α νυ μνη σω μεν Χρι στον τον Λυ τρω την ^ν₂ τον

με γα λυ νον τα αυ τες ^Δ₂ εν πα σι τοις Ε θνε σι ^ε₂ και

θαυ μα των τα πα ρα δο ξα πι στως ^ν₂ ε πι τε λε ε

σαν τα Κυ ρι ον ^Δ₂ ω ως κρα ται ον και δυ να τον ^Δ₂

και εξ αυ τω ων α να δει ξαν τα ^Δ₂ ρα βδον δυ να

με ως η μιν ^ν₂ την μο νην α πει ραν δρο ον και θε ο παι

δα Μα ρι αν την α γνην ^Δ₂ εξ ης το αν θο ος προ η

η ηλ θε ^ν₂ Χρι στος βλα στη σας πα σι την ζω ην ^Δ₂

και α δα πανον τρυ φην και σω τη ρι αν των ψυ χων η η

μων ^ν₂

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

α νο ο μι ων αυ τς

Τ α των Πα τε ρων ση με ρον πι στοι τε λην τες μνη

μο συ να α νυ μνη σω μεν Χρι στον τον Λυ τρω την τον

με γα λυ νον τα αυ τς εν πα σι τοις Ε θνε σι και

θαυ μα των τα πα ρα δο ξα πι στως ε πι τε λε ε

σαν τα Κυ ρι ον ω ως κρα ται ον και δυ να τον

και εξ αυ τω ων α να δει ξαν τα ρα βδον δυ να

με ως η μιν την μο νην α πει ραν δρο ον και θε ο παι

δα Μα ρι αν την α γνην εξ ης το αν θο ος προ η

η ηλ θε Χρι στος βλα στη σας πα σι την ζω ην

και α δα πανον τρυ φην και σω τη ρι αν των ψυ χων η η

μων

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,

παντες οι λα οι

Ω ς εν ψε κα δι με σον της φλο γος τη δρο σω τϑ
 Πνευ μα τος ^β α γαλ λο με νοι ^γ οι Παι δες τϑ Θε ^ν ϑ πε
 ρι ε πα τϑν μυ στι κως ^Δ εν αυ τη προ τυ πω σαν τες ^β
 την Τρι α δα και την σα ρ κω σιν Χρι στϑ ^ν και ως σο
 φοι ^γ οι δι α πι στε ως ^Δ ε ε σβε σαν δυ να μιν πυ
 ρος ^Δ και Δα νι η ηλ δε ο δι και ος ^Δ λε ον των
 ω φθηφι μω της ^ν ων ταις δε η σε σι ι δυ σω πϑ με
 νος φι λαν θρω πε ^γ Σω τηρ ^Δ και η μας τϑ ϑ α σβε ε ε
 στϑ ^ν και αι ω νι ϑ λυ τρωσαι πυ ρος ^Δ και α
 ξι ω σον τυ χειν της ϑ ρα νι ϑ Βα σι λει α ας σϑ ^ν

Στίχ. ι΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
 με ^Δ ε νει εις τον αι ω να ^ν

Ω ς περ εν δρο σω ον τες οι πι στοι και α γι οι
 Παι δες σϑ ^β εν κα μι νω της φλο γος της τϑ πυ ρος ^ν προ
 ε ζω γρα φϑν μυ στι κως ^Δ την εκ Πα ρ θε νϑ σϑ ε λευ
 σιν ^β την α φλε κτω ϑ α να λαμ ψα σαν η μιν ^ν και Δα νι

η ηλ δε ο δι και ος και αι εν Προ φη ταις θαν μα
 στος τρα νως την θει ει αν δευ τε ραν σθ ε λευ σιν
 πα σι προ δη λων ε ω ρων ε κραυ γα ζε εν ε ως ς
 θρο νοι ε τε θη σαν φη σι και κρι της ε ε κα θε ε
 ε σθη και τς πυ ρος ε πε στη πο τα μος ς ρυ
 σθει η μεν Χρι στε ταις ι κε σι αις αυ των Δε ε σπο ο
 τα

Ἦχος Πά

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

α νι ηλ α νη ηρ ε πι ι θυ υ μι ι ι
 ι ων λι θο ον α νευ χει ει ρο ο ος τμη η θε
 ε εν τα θε ω ρη η σα α ας σε Κυ υ ρι ι ι
 ι ε βρε φος α α α νευ σπο ο ρας τε χθη ναι προ
 ο η γο ο ο ο ρε ε ε ευ σε σε τον εκ Παρ θε
 ε νου ου σα αρ κω θε εν τα Λο ο ο ο γον τον α

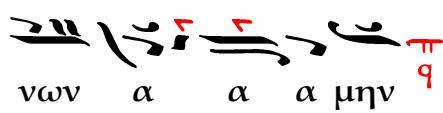

 ναλ λοι ω το ο ο ο ον Θε ε ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ον και Σω τη η ρα τω ων ψω ω ων

 η η η η μων

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

 και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων α α α μην

 την παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαν την εξ αν θρω ωπων

 σπα α ρει ει ει σαν και τον Δε σπο τη ην τε ε

 κου ου σαν την ε που ρα α α νι ι ι ον

 πυ υ υ υ λην υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην

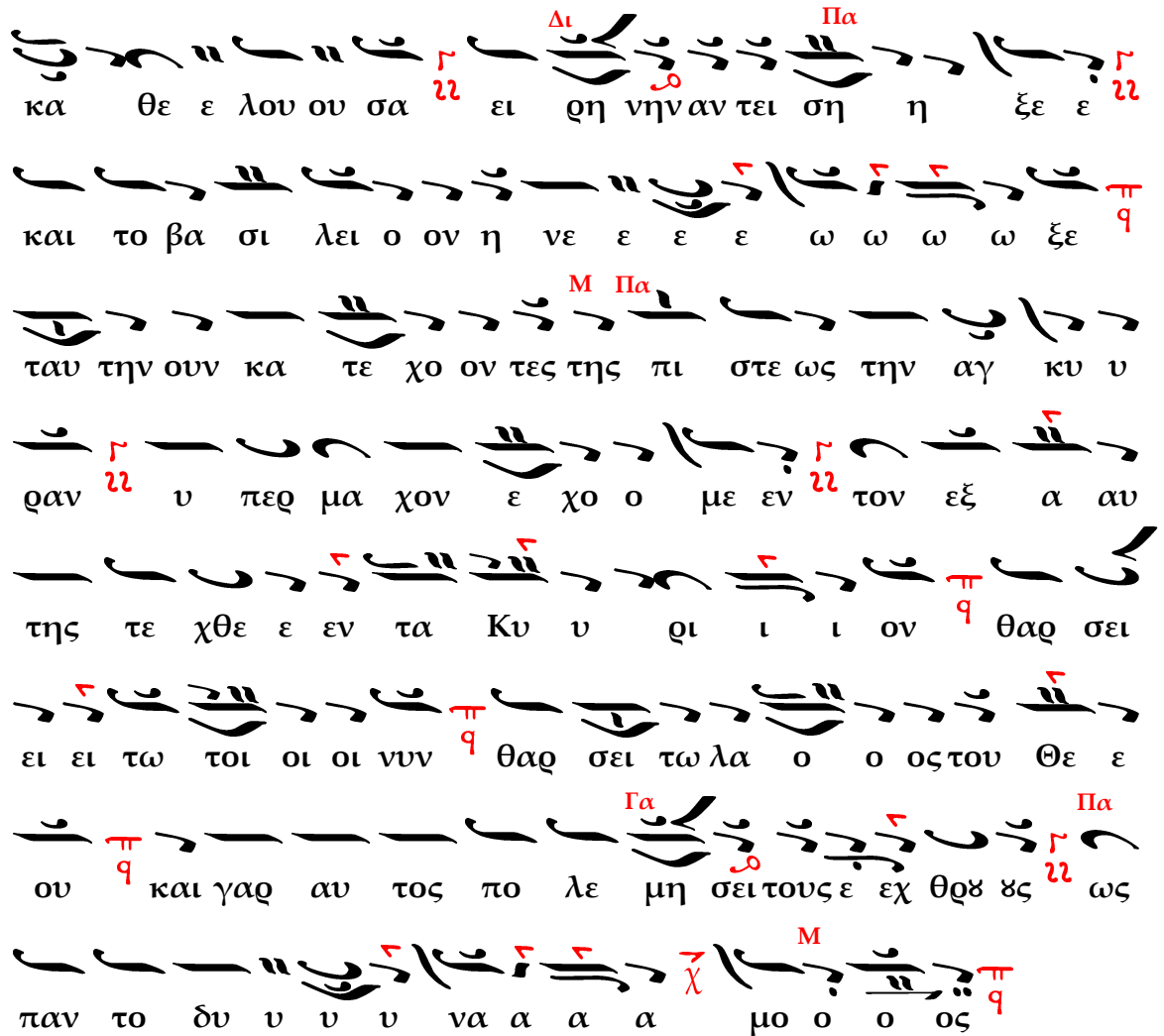
 Παρ θε ε ε ε ε ε νον των Α σω μα τω

 ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω

 ω ω πι ι ι ι σμα αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη

 ου ρα α νος και να ο ος της θε ε ο ο ο

 τη η η η τος αυ τη το με σο τει χον της εκ θρας

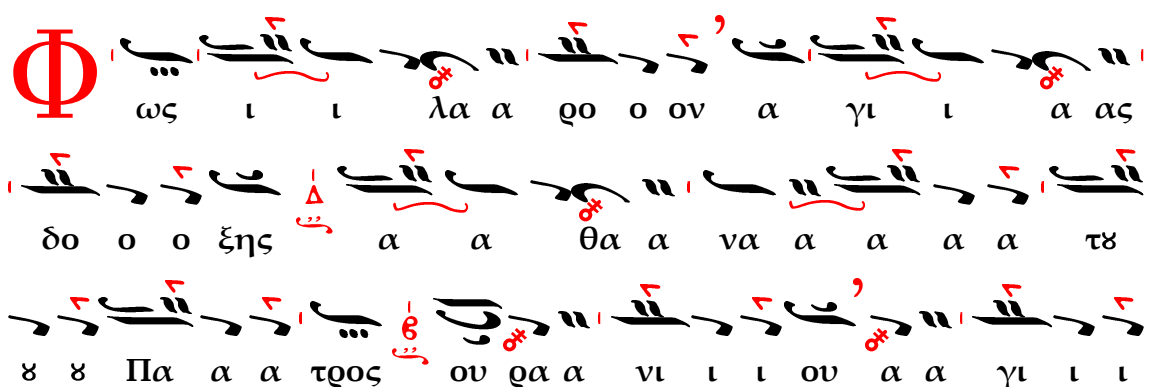

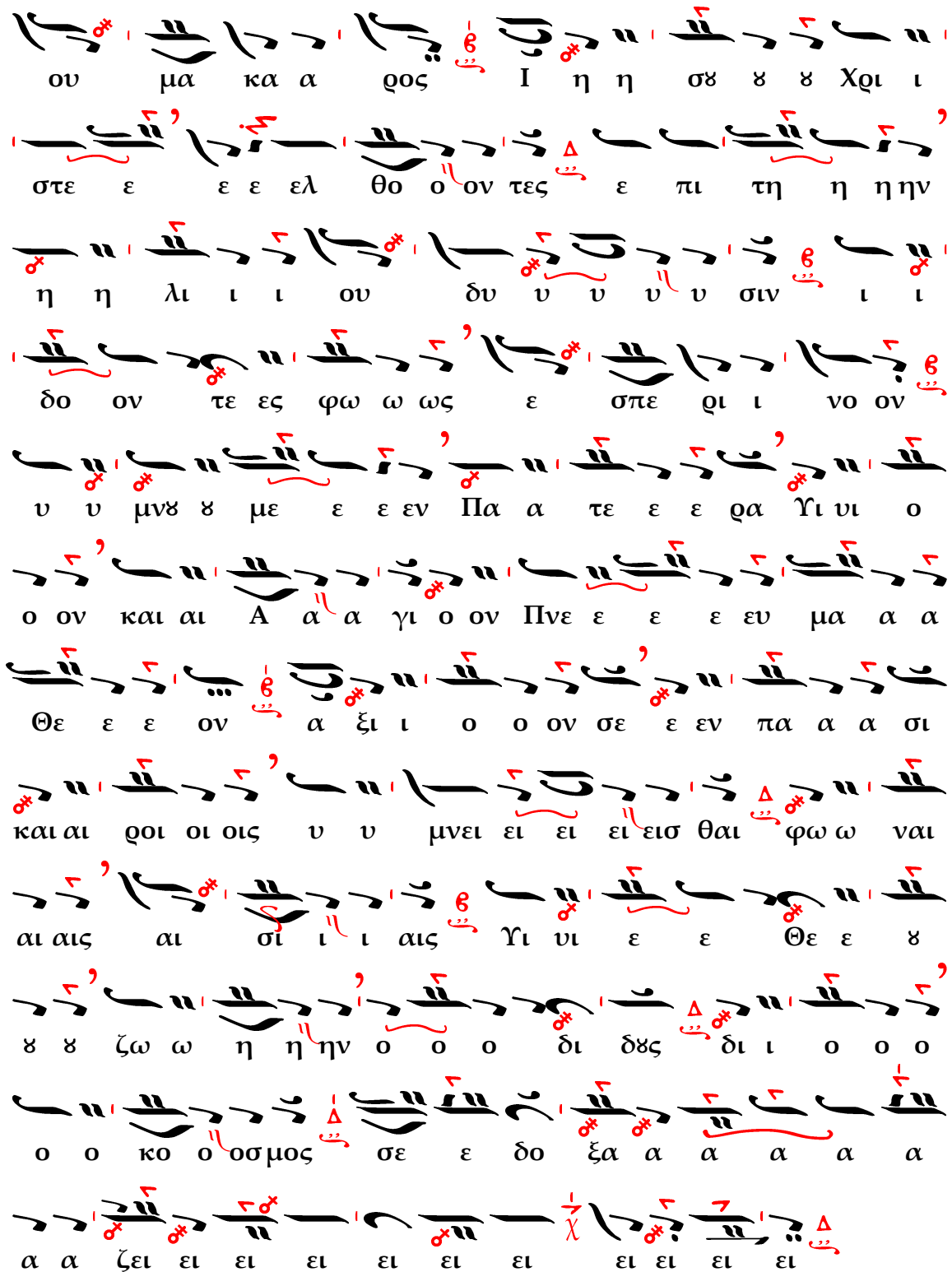
Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

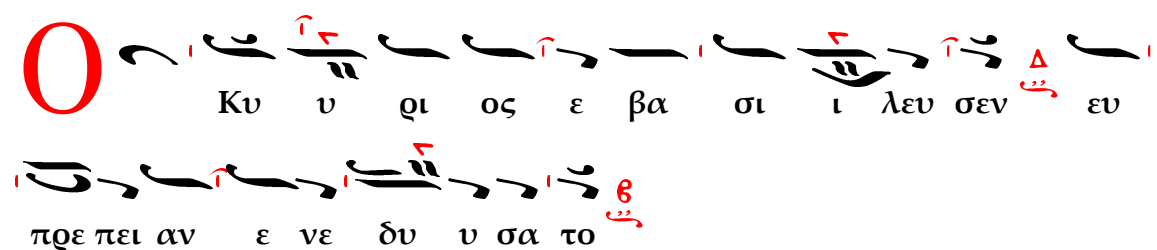

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ.

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν Δ ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το θ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν Ζ ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο Δ
* * *

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιδ' 14-20).

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἡχμαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ. Καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἥ ἐστίν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδῖον βασιλείας. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 8-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοῦς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὥσεί τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.

Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὥς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοῦς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρός, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (᾿ 14-18, 20-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἰδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ

χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ^{Πα} ω πα θεῖ σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη μεν ^Δ
και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ

ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ὧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμῆν,

τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν

και πε ρι ε ζω σα το

γαλ λι α σθωη κτι σις ου ρα νοι οι ευφραινε

σθωσαν χει ρας κρο τει τω τα ε θνη με τευ φρο συ νης

Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων τω σταυ ρω προ ση λω σε τας

α μαρ τι ι ας η μων και τον θα να τον νε κρω ω ω

σας ζω ην η μι ιν ε δω ρη σα το πε πτω κο τα

τον Α δαμ παγ γε νη α να στη σας ως φι λα αν θρω

πος

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην

η τις ου σα

λευ θη σε ται

α σι λευς υ παρχωνου ρα νου και γη ης α κα τα λη

πτε ε κων ε σταυ ρω sai δι α φι λαν θρω πι ι αν

ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κραν θη

και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α
 σαν το Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην εν τοις κα
 τα χθο νι οις α νε στη ω του θαυ ματος πως θα
 να α του ε γευ σα το η των α πα αν των ζω η
 αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραυ γα
 ζον τα και λε γον τα ο α να στας εκ των νε κρων Κυ
 ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε
 εις μα κρο τη

τα η με ρων
 Γ υ ναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρουσαι με
 τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα φον σου κα τε
 λα βον και μη ευ ρουσαι το α α χραν τον σω μα
 σου πα ρα δε του αγ γε λου μα θουσαι το και νο ον
 και πα ρα δο ξον θαυ αυ μα τοις Α πο στο λοις ε
 λε γον α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κο σμω
 το με γα ε ε λε ε ος

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Χ^{Δι} αι ρε τε προ φη ται τι ι ι μι οι^Δ οι
τον νο μον Κυ υ ρι ι ι ου κα α λως δι ι ι α τα
α ξα α α με ε ε ε νοι^Θ και τη πι ι στει ει
ει φα νε εν^Δ τες α πορ θη τοι στυ λοι οι α κλι ι
νεις^Θ υ μει ει εις γαρ και με σι ι ται ω ω ω ω
φθη η η η τε^Δ της νε ας δι α θη κης Χρι ι στου^Δ
και με τα στα αν τες προ^{Γα} ο ος ου ρα α νο^Μ ο ο^{Δι}
ο ο ο ο ο ο ον^Δ α αυ το ο ο ον ι κε
ε τε ε ευ σα α α α τε^Θ ει ρη νευ σαι αι αι
τον κο ο σμον^Δ και αι σω ω σαι τα ας ψυ χα α
ας η η η η μων^Δ

Και νυ υ υ νυ και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α α μην

Ι^{Δι}δου και ρο ος ηγ γι ι κε της σω τη ρι ας η η
μων ευ τρε πι ι ζου σπη η η η λαι αι αι αι ον
η Παρ θε νος εγ γι ζει ει του τε ε κειν Βη θε
ε εμ γη η η Ι ου ου δα τερ που και α α α
γα α αλλου ο τι εκ σου α να α τε ε ταλ κεν ο
Κυ υ ρι ι ος η η μων α κου σα α τε ο ο ρη
και βου ου νοι οι και τα πε ρι χω ω ρα α της
Ι ι ου δαι αι αι αι ας ο τι ε ερ χε ε ται Χρι ι
στος ι να σω ση ον ε πλα α σεν α α α αν
θρω ω ω πον ω ως φι λα α αν θρω ω ω
πο ο ο ος

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν

καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(**τρὶς**)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Του λιθοσφραγισθέντος ὑποταγῶν Ἰουδαίων καὶ
στρατιωτῶν φυλάσσοντων τὸ ἀχραντὸν σου σῶμα
μα ^Δ ₂ ^ρ ₉ ἀνεστής τριημέρος Σωτὴρ δωρουμέν
νος τω κοσμῷ τὴν ζωὴν διὰ τοῦ τοιαύτου
μεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοὶ Ζωοδότα ^π ₉
δοοξάτη ἀναστασεῖ σου Χριστέ δοοξάτη βα

σι λει α σου ^Δδο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι
λα αν θρωω πε ^π9

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος ^ΔΔι Θ

Με γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα
τα ^Δεν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα τος α
να παυ σε ως ^εοι α γι οι τρεις Παιδες η γα αλ λον
το ^Δκαι ο προ φη της Δα νι ηλ λε ον των ποι μην ως
προ βα των ε δει ει κνυ το ^εταις αυ των ι κε σι αις
Χρι στε ο Θε ος ^Δσω σοντας ψυ χα α ας η μων ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α ^ετη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυ λατ το με ε νη ^Δ
Μη τηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
θι νον ^εαυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
μω ω ων ^Δ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου

(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *